

DOBYWAJĄCY (2) *part praes act impf*

o jasne; -a- : -ã- BudBib (1 : 1).

G pl dobywających (2).

Sł stp: dobywając s.v. dobywać, Cn, Linde brak.

Wyjmujący z pochwy, obnażający (broń); walczący (2) :

Wyrażenie: »dobywający miecza« = bojownik (2): á poległo ich/ łto y dwádzieścia tyfięcy mężow (marg) dobywaiących mieczá (-) boiownych [educentium gladium]. BudBib Iudic 8/10, I 144d marg.

Cf DOBYWAĆ

SB